Odyssey of the Mind

On Septembrie 11, 2016

Ține cont de ceea ce faci cu ceea ce gândești, având totodată putința de a te lansa într-un angajament total cu faptele sufletești.

Părea că memoria mi se îngustează, așa cum se îngustează vasele de sânge, prin depuneri de substanțe nocive, cu rol complex, de care nu aveam nevoie, substanțe dintr-un anumit lucru ce nu pot fi separate de lucru în sine, despre care nu aveam nicio idee corectă. Nu puteam să memorez ceva diferit de mintea unui artist care știe să facă legătura dintre artă simbolică și imagine vizuală, în aceeași măsură știința și imaginație, bucurându-se de ideea de Ego care îmbracă mereu o altă identitate.

Diagnosticul putea fi totuși dificil, ținând cont de tulburările precoce ale vieții simbolice, care mă inspira sau, pur și simplu, de care nu mă puteam lipsi. Importanța distrugerii propriei ființe într-o căutare a ceva fără nume, prin stingerea elanului vital, prin neputința de a mă lansa într-un angajament total cu faptele sufletești, devenea schița unei fenomenologii pure, sensul unei filosofii latente.

Desigur, cauza era o prelungire a indefinitului uitării, îndepărtarea elementelor de sens care accentuau trăsăturile distinctive ale identității mele și rațiunea unei existențe unice. Semnele malignizate de o intoxicație gravă cu exagerări și deformări ale percepției asupra realității, în revărsarea rupturilor tendențioase ale intensităților psihice, combătute mai greu datorită aspectelor cele mai variate ale unei dureri care persista într-o anumită zonă de luptă cu mine însumi, din cauza unui cheag mare de îndoială, dovedeau o nedesăvârșire de nedepășit.

Leadership: Memoria din care îți fabrici plăsmuirile minții poate fi pusă pe seama unei creații numită "mărturisire prin cultură" care își are sursa într-o experiență de prezență a sinelui în realitatea unei lumi imaginare?

Într-o carte a scriitorului George Neamțu stau scrise următoarele: *"Rolul identității constituie o vedere imaginativă a sinelui într-o anumită poziție, adesea o vedere mai degrabă idealizată despre sine."* Exact asta se întâmpla cu mine, fără să știu exact ce este cu mine, pentru că totul în mine se revolta, se lupta, voia să schimbe.

Clar că ceva nu era în ordine cu mine, în discordanță cu importanța fenomenului de transmisie dominantă a unei revelații care genera o simptomatologie a deficitului sineității, un eșec neasumat în procesele articulării sinelui. Mitul vulnerabilității perfecte, de nestăpânit, cel ce stimula producția imaginilor haotice în mintea mea, prezentând o toleranță vagă la scanare din unghiurile diferite ale trăirii, părea să devină temeiul spiritual al întregii mele existențe.

Era preferința obsesivă pentru nespus, în folosul întâmplărilor trăite în surdină, în folosul observațiilor subtile, autocunoașterii, intuițiilor, percepțiilor interioare. Ca și cum pofta mea de a presăra aduceri aminte s-ar fi pornit mereu mai departe odată cu pragul unei învăluiri într-o experiență unică, care coincidea cu ieșirea din relația cu restul lumii.

Până la urmă, cred că tot ce-am relatat aici poate fi rezumat cel mai bine de scriitoarea Simona Popescu în romanul "Exuvii": *"Credința mea este că identitatea, personalitatea își pierd consistența dacă renunță la pașii anteriori. Nu suntem doar ce suntem, ci și ce am fost. Iar adevăratele abisuri ale ființei se ascund în trecut, în experiențele înstrăinate ale avatarilor care ne-au purtat numele."*

Leadership: Poți să utilizezi o imagine ideală a realității, prin modificarea modelului „Odyssey of the Mind", încât mesajul pe care îl transmiți să capete conotația unei creații epice deosebite?

Medicul radiolog Charles T. Dotter a încercat, în 1964, să dilate arterele periferice stenozate prin leziuni aterosclerotice, folosind catetere progresiv mai mari. Leziunile endoteliate provocate de cateter puteau genera embolii sau chiar ocluzie. Metoda a fost, sub această formă abandonată, dar intuirea folosirii unui cateter cu balon i-a aparținut tot lui Dotter. (Agenda Medicală '90)

Datele prezentate prin schimbarea personalității, de la un context de apropiere față de sistemul conceptual al trăirii prin analiza ecoului vieții, pornind la un context de distanțare de restul lumii, demonstrează succesul obținut în rezolvarea propriei ambivalențe.

Mai întâi realizezi acea simbioză a elementelor de sens care accentuează trăsăturile distinctive ale identității tale și rațiunea unei existențe unice. Apoi experimentezi consecința intuirii propriei condiții prin observarea directă a unui fenomen de adâncime, ascuns, nevizibil, care nu este tocmai o stare de sociabilitate.

Ci este un efort ce căutare a unui rezultat dorit, ca un manifest al propriei creativități, îndeplinind ulterior instrucțiunile unei metode *synhcronized* pentru un efect al tendinței de a modifica, a îmbunătăți, a improviza, de a crea și a înfăptui. Iar asta te face dornic să perfecționezi continuu ceea ce știi deja.

Leadership: Imaginea realității care te definește în creația gândurilor tale aduce în prim plan portretul expresiv al unui Ego care își asumă rolul de "instanță superioară de gândire" într-o versiune grandioasă a concepției despre suflet, lume și viață?

Ambivalența este necesară pentru recunoașterea importanței a ceea ce înveți strict de la tine însuți, având un rol principal în dezvoltarea competenței de autoevaluare. Leadershipul, ca să răspundă la întrebarea *„ Cu ce începe tentația de a dori să te depășești? "*, utilizează un model al autoevaluării, construit dependent de ceea ce știi despre tine, creând fenomenul de apartenență la un soi de descoperire fulminantă pe linia asumării temeinice a unor motive de reușită.

Simbolul începutului de drum către maturitate și leadership este rezultatul acestei ambivalențe, care se vede în satisfacția pe care o simți atunci când conștientizezi că poți mult mai mult să aștepți de la tine, chiar și atunci când nimeni nu te poate ajuta.

Cel ce operează o observație directă asupra sa nu este doar un om dotat cu capacitatea de a-și modifica percepția care persistă într-o anumită zonă de luptă cu el însuși. Ci este un om - interesant să relevăm acest aspect - care ține cont de ceea ce face cu ceea ce gândește, având totodată putința de a se lansa într-un angajament total cu faptele sufletești.

Concepția mea despre suflet este cuprinsă între cugetările unui Ego cultivat, sensibil, creativ, și transformarea interioară a protagonistului dintr-o creație unică, aflat în căutarea și însușirea frumuseții intelectuale.

Odyssey of the Mind este acea formă a cunoașterii provenită din propriile idealuri, aspirații, lupte cu tine însuți, care poate da socoteală în fața realității prin modalități subiective (au loc numai în conștiință) și apoi obiective.

Cine utilizează o imagine a realității, fiind conștient de modelul „Odyssey of the Mind”, manifestă de regulă acea preferință obsesivă pentru nespus, în folosul întâmplărilor trăite în surdină, în folosul observațiilor subtile, intuițiilor, percepțiilor interioare.

Este un fel de maturizare în zona cunoașterii de sine, devenind din ce în ce mai adâncă și din ce în ce mai pură, pe fundalul conștiinței și al senzației că poți mult mai mult să ceri de la tine ca să devii mult mai mult decât ești.

Source: https://neculaifantanaru.com/odyssey-of-the-mind.html